

33. nedjelja kroz godinu A

*Ja znam svoje naume koje s vama namjeravam –
naume mira, a ne nesreće: zazivat ćete me,
i ja ću vas uslišati. (Usp. Jer 29,11)*

Prvo čitanje

Mudre izreke 31,10-13.19-20.30-31

Tko će naći ženu vrsnu? Više vrijedi ona nego biserje. Muževljevo se srce uzda u nju i blagom neće oskudijevati. Ona mu čini dobro, a ne zlo, u sve dane vijeka svojeg. Pribavlja vunu i lan i vješto radi rukama marnim. Rukama se maša preslice i prstima drži vreteno. Siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima. Lažna je ljupkost, tašta je ljepota: žena sa strahom Gospodnjim zaslužuje hvalu. Plod joj dajte ruku njezinih i neka je na Vratima hvale djela njezina!

Drugo čitanje

1. Solunjanima 5,1-6

O vremenima i trenucima nije, braćo i sestre, potrebno pisati vam. Ta i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći. Dok još budu govorili: "Mir i sigurnost", zadesit će ih iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće umaći. Ali vi, braćo i sestre, niste u tami, da bi vas Dan mogao zaskočiti kao kradljivac: ta svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame. Onda i ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni budimo.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prisporobu: "Čovjek polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu prema njegovoj sposobnosti. I otputova."
"Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'"

Za razmišljanje

Kao i prošlih nedjelja, Matej nam pokušava po jednoj prisporobi približiti predodžbu o nebeskom kraljevstvu. Ovog je puta ono poput čovjeka, koji otputuje i povjerava svojim službenicima svoj posjed, svakome različito, po njegovim sposobnostima. Raspolaganje tim dobrom zahtijeva osjećaj odgovornosti, odvažnost i pažljivost.

Sposobnosti, koje ima svaki od nas, su različite, cilj je ipak isti. Zato možemo donijeti neke temeljne zaključke o našem putu i o dolasku kraljevstva:

1.) Dobro je, da smo različiti i da imamo različite dare. Ipak, za svakog od nas vrijedi da mora doseći određeni domet pri učenju, činjenju i onome što može primiti. Prema tom dometu mora svaki težiti i Bog će nas pitati, jesmo li učinili sve što stoji u našoj moći, da ga dosegnemo.

2.) Svaki čovjek mora ići svoj vlastiti put i ispuniti vlastitu zadaću. Bog nas na koncu naših dana neće samo pitati, što smo sve učinili, nego i kako. Mudri sluga je "dobar i vjeran": unatoč svim teškoćama ne umara se čekajući gospodara, pri čemu ne sanja samo o budućnosti, već u svojoj konkretnoj sadašnjoj situaciji radi sa povjerenim mu "talentima".

3.) Ne znamo, kad će doći "Dan Božji", dan ispunjenja. Možda dođe prije nego što mislimo. U međuvremenu nam je dano raditi s darovima, koje imamo i na tom poslu rasti i zreti. U toku našeg života moramo toliko zreti, da budemo spremni, sve dati, sve riskirati, da se za ljubav Kristovu možemo potpuno otvoriti.

Ova načela možemo uzeti za mjerilo, na kojemu možemo mjeriti naš život. Jesmo li kao pojedinci, kao zajednica budni, spremni usuditi se, spremni otvoriti se potpuno za riječ i ljubav Kristovu i nju i dalje nositi? Ili smo – kao pojedinci ili zajednica – pospani narod Božji, neraspoložen za riziko, koji je iz straha, iz nedostatka mašte i inicijative postao "čuvateljem riječi"? Hoćemo li riječ i dalje samo čuvati, umjesto mu dopustiti govoriti od Boga našem svijetu, našoj povijesti? Molimo danas za odvažnost i angažman, da prihvatimo Božju ponudu, te je i dalje nosimo.

33. nedjelja kroz godinu A

*Ja znam svoje naume koje s vama namjeravam –
naume mira, a ne nesreće: zazivat ćete me,
i ja ću vas uslišati. (Usp. Jer 29,11)*

Prvo čitanje

Mudre izreke 31,10-13.19-20.30-31

Tko će naći ženu vrsnu? Više vrijedi ona nego biserje. Muževljevo se srce uzda u nju i blagom neće oskudijevati. Ona mu čini dobro, a ne zlo, u sve dane vijeka svojeg. Pribavlja vunu i lan i vješto radi rukama marnim. Rukama se maša preslice i prstima drži vreteno. Siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima. Lažna je ljupkost, tašta je ljepota: žena sa strahom Gospodnjim zaslužuje hvalu. Plod joj dajte ruku njezinih i neka je na Vratima hvale djela njezina!

Drugo čitanje

1. Solunjanima 5,1-6

O vremenima i trenucima nije, braćo i sestre, potrebno pisati vam. Ta i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći. Dok još budu govorili: "Mir i sigurnost", zadesit će ih iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće umaći. Ali vi, braćo i sestre, niste u tami, da bi vas Dan mogao zaskočiti kao kradljivac: ta svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame. Onda i ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni budimo.

Evandjelje

Matej 25,14-30

U ono vrieme: Reče Isus svojim učenicima ovu prisodobu: "Čovjek polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu prema njegovoj sposobnosti. I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarev."

"Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i

vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!' "

"Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!' "

"A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš mo novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.' "

"'Uzmite stoga od nega talenat i podate onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu: ondje će biti plač i škrgut zubi.' "

Za razmišljanje

Kao i prošlih nedjelja, Matej nam pokušava po jednoj prisposodbi približiti predodžbu o nebeskom kraljevstvu. Ovog je puta ono poput čovjeka, koji otputuje i povjerava svojim službenicima svoj posjed, svakome različito, po njegovim sposobnostima. Raspolaganje tim dobrom zahtijeva osjećaj odgovornosti, odvažnost i pažljivost.

Sposobnosti, koje ima svaki od nas, su različite, cilj je ipak isti. Zato možemo donijeti neke temeljne zaključke o našem putu i o dolasku kraljevstva:

1.) Dobro je, da smo različiti i da imamo različite dare. Ipak, za svakog od nas vrijedi da mora doseći određeni domet pri učenju, činjenju i onome što može primiti. Prema tom dometu mora svaki težiti i Bog će nas pitati, jesmo li učinili sve što stoji u našoj moći, da ga dosegnemo.

2.) Svaki čovjek mora ići svoj vlastiti put i ispuniti vlastitu zadaću. Bog nas na koncu naših dana neće samo pitati, što smo sve učinili, nego i kako. Mudri sluga je "dobar i vjeran": unatoč svim teškoćama ne umara se čekajući gospodara, pri čemu ne sanja samo o budućnosti, već u svojoj konkretnoj sadašnjoj situaciji radi sa povjerenim mu "talentima".

3.) Ne znamo, kad će doći "Dan Božji", dan ispunjenja. Možda dođe prije nego što mislimo. U međuvremenu nam je dano raditi s darovima, koje imamo i na tom poslu rasti i zreti. U toku našeg života moramo toliko zreti, da budemo spremni, sve dati, sve riskirati, da se za ljubav Kristovu možemo potpuno otvoriti.

Ova načela možemo uzeti za mjerilo, na kojemu možemo mjeriti naš život. Jesmo li kao pojedinci, kao zajednica budni, spremni usuditi se, spremni otvoriti se potpuno za riječ i ljubav Kristovu i nju i dalje nositi? Ili smo – kao pojedinci ili zajednica – pospani narod Božji, neraspoložen za riziko, koji je iz straha, iz nedostatka mašte i inicijative postao "čuvateljem riječi"? Hoćemo li riječ i dalje samo čuvati, umjesto mu dopustiti govoriti od Boga našem svijetu, našoj povijesti? Molimo danas za odvažnost i angažman, da prihvatimo Božju ponudu, te je i dalje nosimo.